

Χριστιανικό εορτολόγιο - Ο διαχρονικός εξευτελισμός των Νεοελλήνων

Σε κάποιο γυμνάσιο της επαρχίας, παρουσιάστηκε ένας «πειραγμένος» καθηγητής. Ποια ήταν η λόξα του; Ο περίεργος αυτός εκπαιδευτικός, κάθε τρεις και τριάντα, κουβαλούσε κεράσματα στο σχολείο του. Πότε για τα γενέθλια του Θαλή, πότε για την επέτειο της μάχης στις Θερμοπύλες, άλλοτε για το μνημόσυνο του Ανδρούτσου, και κοντολογίς για κάθε Έλληνα που θυσιάστηκε ή δόξασε την Ελλάδα με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Οι συνάδελφοί του, έπαιρναν κανονικά το κερασμάκι τους κάθε φορά, ανάμεσα στα πειράγματα και τον συγκρατημένο χλευασμό τους, προς τις ακατανόητες γι' αυτούς χειρονομίες του αλλόκοτου συναδέλφου τους. Κάποιος, ευγενικότερος φαίνεται από τους υπόλοιπους, είπε με καλλιτεχνική, νομίζοντας, ειρωνεία ότι είχε δει στη ζωή του και χειρότερα πράγματα.

Όταν οι συνάδελφοι του ιδιόρρυθμου αυτού καθηγητή είχαν την ονομαστική τους εορτή και φέρνανε κεράσματα, αυτός αρνούσαν να κεραστεί, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των υπολοίπων. Είχε μάλιστα, σε κάθε περίπτωση, εξηγήσεις γι' αυτή του την συμπεριφορά. Όταν, παραδείγματος χάριν, γιόρταζε κάποιος Κωνσταντίνος, απολογούνταν ότι δεν ήταν δυνατόν γι' αυτόν να γιορτάζει κάποιον στυγερό δολοφόνο, ο οποίος είχε σφάξει το μισό του σόι. Όταν γιόρταζε πάλι η αγία Βαρβάρα, έλεγε ότι δεν ήταν δυνατόν να γιορτάζει μια Κατίνα της γειτονιάς.

Ήταν ο άνθρωπος διαβασμένος και γνώριζε τον βίο και την πολιτεία του κάθε άπλυτου και βρομιάρη άγιου ή αγίας, με τους οποίους οι Ιουδαίοι πατέρες της Εκκλησίας φόρτωσαν το χριστιανικό εορτολόγιο, για να εξευτελίσουν, στον αιώνα τον άπαντα το, υπόδουλο τότε, γένος των Ελλήνων ...

Μια μέρα, που λέτε, ο παλαβός αυτός καθηγητής έφερε στο σχολείο μια μεγάλη κούτα με εξαιρετικά γλυκά. Την τοποθέτησε πάνω σ' έναν πάγκο, απέναντι από τα γραφεία, σήκωσε όρθιο το καπάκι της και αφού έγραψε στην εσωτερική του

πλευρά, με μεγάλα κεφαλαία γράμματα, την λέξη «ΒΟΥΔΟΥΓΕΝΝΑ», πήγε στο γραφείο του.

Όπως το περίμενε, σε λίγο άρχισαν ν' ακούγονται ζωηρές ομιλίες από την περιοχή της κούτας. Κάποιος έσπευσε να καλέσει για εξηγήσεις τον αυτουργό του εγχειρήματος. Εκ των υστέρων αποδείχτηκε ότι κανενός η φαντασία δεν έφτασε μέχρι στο σημείο του να σχετίσει τη λέξη «Βουδούγεννα» με την λέξη «βους».

«Ρε συ, Στράτο, τι είναι πάλι αυτό το νούμερο που μας παρουσιάζεις σήμερα», ρώτησε κάποιος.

«Τι να κάνω μωρέ καλά μου παιδιά; Σας έφερα κεράσματα για όλους τους Έλληνες που πρόσφεραν μέχρι και την ζωή τους για την πατρίδα κι εσείς με ειρωνευτήκατε, σχεδόν φανερά. Να, τώρα είπα να φέρω και για κανέναν άλλον, όπως για τον Βούδα που έχει σήμερα τα γενέθλιά του. Δεν είναι και λίγος. Εκατομμύρια άνθρωποι πιστεύουν σ' αυτόν. Αλλά βλέπω ότι πρόκειται για μια από τα ίδια. Φαίνεται πως εσείς δεν μπορείτε ποτέ να γιορτάσετε τίποτε άλλο, εκτός από τους χριστιανούς ανθέλληνες και άπλυτους αγίους σας. Μωρέ τι σόι άνθρωποι είστ' εσείς! Κακόμοιρη πατρίδα, τι σου 'μελλε να πάθεις...», βόγκηξε κι έφυγε από κοντά τους ο κακόμοιρος.

Η ιστορία μας αυτή διαδραματίστηκε μπροστά στα μάτια του γράφοντος. Δεν έχει προστεθεί απολύτως τίποτα που να μην έχει σχέση με την πάσα αλήθεια. Μια άλλη αλήθεια είναι ότι η ιστορία αυτή δεν θα είχε να δείξει τίποτε διαφορετικό, αν λάβαινε χώρα σ' ένα άλλο οποιοδήποτε σχολείο της χώρας της Ελλάδος.

Κάτι μεγάλο όμως αποδεικνύει η μικρή αυτή περιπέτεια. Ότι η Επανάσταση του '21, μπορεί να απελευθέρωσε το έδαφος της χώρας της Ελλάδος, τα βουνά, τα βόδια της και τα δένδρα της, αλλά δεν απελευθέρωσε καθόλου την ελληνική ψυχή από το χριστιανικό χτικιό. Η πλοκή της αποτελεί ικανή απόδειξη των διαπιστώσεών μας.

Μέσα στην παρούσα ιστοσελίδα υπάρχουν πάμπολλες αποδείξεις και ντοκουμέντα για την υπόδουλη ακόμα ψυχή του Νεοέλληνα. Νομίζουμε όμως ότι η ιστορία που περιγράψαμε ζυγίζει το ίδιο βάρος μ' όλα αυτά. Όταν η διαίρεση απαιτεί την επαλήθευσή της, τότε πολύ περισσότερο θα πρέπει ν' απαιτούνται επαληθεύσεις για την πνευματική και πατριωτική κατάσταση ενός λαού.

Σταύρος Βασδέκης